
Prova d'accés a la Universitat (2009)

Llengua Catalana i Literatura

Model 2

OPCIÓ A

Llegeix atentament el text i respon les preguntes formulades

MARTA: [...] Caminàrem molt de temps seguint terres i més terres, que jo vaig anar creixent, fins que un dia que feia una calor molt forta i que ens ficàrem per aquestes planures i per aquests boscos, s'aixecà de cop una forta nuvolada i començà a caure pedra. Nosaltres fugíem seguint a la gent que deixava les feines dels conreus i ens guarírem a la masia més a prop, que era la del Sebastià, quedant-nos a l'entrada. Sortiren homes i dones i, entre ells, un que ens va dir que era l'amo. I tothom reia amb los meus ditxos. I van voler que ballés, i vaig ballar de qualsevol manera perquè no ens traguessin, que encara plovia. I quant més ballava jo, més reia la gent, menos l'amo, que em mirava, em mirava! I jo em deia, pobra de mi: «Que deu ser feliç amb tot aquest món seu i aquesta gent seva, l'amo!»

Àngel Guimerà, *Terra baixa*

1. Fes un esquema que reflecteixi el contingut del fragment (1 punt).
2. Comenta la darrera frase del text (1 punt).
3. Comenta quins temps verbals predominen en el text (1 punt).
4. Comenta el temps intern i el temps extern que apareix a *Terra baixa* (2 punts).
5. Compara la relació de Joan Alcover amb els seus fills, segons alguns dels poemes de *Cap al tard*, i la de Natàlia amb els seus a *La plaça del Diamant* (2 punts).
6. El procés d'estandardització del català. La necessitat d'un model estàndard de llengua (1,5 punts).
7. Poesia catalana de postguerra: autors més importants (1,5 punts).

OPCIÓ B

Llegeix atentament el text i respon les preguntes formulades

La solució, democràtica i igualitària, és francament senzilla; i només demana imaginació, mitjans i respecte: cada llengua al seu lloc, sense cap restricció, amb capacitat per assumir tantes funcions com demani el grup de parlants, sense pressions o interferències de fora. I caldrà afavorir els contactes entre els pobles promovent amb força i generositat coses tan naturals com la traducció, directa o en diferit, i l'aprenentatge lliure de llengües. Allà on convingui, és clar, perquè una part substancial de la humanitat hauria de poder viure còmodament (i hi té tot el dret) sense sortir de la seva llengua «local»: una situació perfectament natural i absolutament respectable.

Jesús Tuson, *Una imatge no val més que mil paraules*

1. Posa un títol que reflecteixi el contingut del text i argumenta'l (1 punt).
2. Fes un resum del text (màxim 3 línies) (1 punt).
3. Explica d'una manera concreta a què es refereix el text quan demana «imaginació, mitjans i respecte» en les relacions entre parlants o llengües (1 punt).
4. Comenta l'entorn social i polític en el qual es desenvolupa *La plaça del Diamant* (2 punts).
5. Presenta **quatre** de les «Elegies» incloses a *Cap al tard* (2 punts).
6. Defineix conflicte lingüístic i especifica l'evolució històrica del conflicte lingüístic català/espanyol (1,5 punts).
7. Definició de realisme i de naturalisme. Principals autors i obres (1,5 punts).